

Αριθμ. Πρωτ. 290

Άγιον Πάσχα 2009

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 47

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρός
Τόν Ίερό Κλήρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ίεράς Μητροπόλεως

Τέκνα μου ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Χριστός Ἀνέστη!

Ἐφθασε τό Πάσχα, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, κατά τήν ὁποία καλούμεθα νά χαροῦμε καί νά εὐφρανθοῦμε.

Καί εἶναι ἀκόρεστη, δέν χορταίνεται, ἡ Πασχαλιάτικη χαρά, γιατί, ὅπως γράφει κι ὁ ἐγκωμιαστής τῆς Ἰωσήφ Βρυέννιος, τοῦτο, τό Πάσχα δηλαδή, ἀποτελεῖ τῶν ψυχῶν μας τήν ἀναψυχή, τῶν διανοιῶν μας τή χαρμονή, τῶν σωμάτων μας τήν ἀνακούφιση, τῶν ματιῶν μας τόν φωτισμό, τῶν λαρυγγῶν μας τόν γλυκασμό.

Τοῦτο τό Πάσχα εἶναι εὐχαρίστηση καί ἀγαλλίαση καί ζεστασιά καί εἰρήνη καί χαρά.

Καί γιατί ὅλα αὐτά; Διότι, κατά τό γραφικόν, «ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός». (Α' Κορινθ. ε', 7). Θυσιάστηκε γιά χάρη μας ὁ

Χριστός ! Καί μέ τό Σταυρό καί τήν Ανάστασή Του μᾶς ὠδήγησε ἀπό τό θάνατο στή ζωή, ἀπό τό σκοτάδι στό Φῶς, ἀπό τή σκλαβιά τοῦ διαβόλου στήν ἐλευθερία, ἀπό τή γῆ στόν Οὐρανό, ἀπό τήν ἐξορία στόν Παράδεισο !

Αὐτόν, τόν Ἀναστάντα Ζωοδότη, δοξάζουμε καί ὑμνολογοῦμε αὐτή τήν σωτήρια καί φωταυγῆ νύκτα καί μ' Αὐτόν λαχταροῦμε νά κοινωνήσουμε στό Ἱερό Μυστήριο τῆς πάντοτε πασχαλιάτικης Θείας Λειτουργίας.

Αὐτοῦ τό ἄχραντο Σῶμα καί τό τίμιο Αἷμα θά μᾶς γεμίσει ἀπ' ὅλες τίς χαρές τίς ἀναστάσιμες καί θά μᾶς ἀναστήσει ἐκ τῶν νεκρῶν, κατὰ τήν ἐσχάτη καί ἐπιφανῆ ἡμέρα τῆς δευτέρας Του παρουσίας.

Προσκαλώντας μας, ὥστόσο ἡ ἀγία μητέρα μας Ἐκκλησία σ' αὐτή τήν πανήγυρη τῶν πανηγύρεων καί προκειμένου νά γευθοῦμε τή χαρά της οὐσιαστικά καί μόνιμα καί ὄχι ἐπιφανειακά καί παροδικά, μᾶς προτρέπει νά καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό κάθε μολυσμό σαρκός καί πνεύματος. Νά διατηροῦμε τίς νοερές αἰσθήσεις μας καθαρές ἀπό κακές καί ἄδικες ἐπιθυμίες, ὀργή, λογισμούς ἀσύνετους καί πονηρούς καί βλάσφημους.

Καί τά σώματά μας νά τά σεβόμαστε ὡς μέλη Χριστοῦ, ὡς κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ, ὡς ἔμψυχους Ναούς, καί νά μὴν τά θεωροῦμε ἀντικείμενα καί σκευή ἡδονικά.

Ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός μας καί τή διάνοιά μας νά τά ὑποτάξουμε στήν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ, νά τά κάνουμε δικά Του μέλη, μέ τό νά πράττουμε ὅσα τοῦ εἶναι εὐχάριστα, νά τά θέσουμε μ' ἐμπιστοσύνη κάτω ἀπ' τήν Χάρη Του, τή μόνη ἀσφάλειά μας.

Μή λησμονοῦμε δέ τήν κατηγορηματική θέση τῆς ἀγίας Γραφῆς, πού διά στόματος τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος, λέγει: «Στήν κακότεχνη ψυχή δέν θά εἰσέλθει τοῦ Θεοῦ ἡ Σοφία καί δέν θά κατοικήσει Αὐτή σέ σῶμα καταχρεωμένο μέ ἁμαρτίες» (Σοφ. Σολ. Α', 4) Καί ὁ Κύριός μας, ἄλλωστε τό ἴδιο οὐσιαστικά μᾶς ἔχει διαβεβαιώσει στους μακαρισμούς Του, ὅτι «... οἱ καθαροί τῆ καρδιά ... τόν Θεόν ὄψονται» (Ματθ. ε', 8).

Τέκνα μου ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἀναλογιζόμενοι τῶν ἁμαρτιῶν μας τό ἀμέτρητο πλήθος, ἄς μὴν ἀπογοητευθοῦμε καί μάλιστα σήμερα. Ἄς ἀκούσουμε τόν ἱερό Χρυσόστομο πού μᾶς χαροποιεῖ, λέγοντάς μας ὅτι γιά ὅλους μας

συγγνώμη ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Χριστὸς δωρεάν ἐξαλείφει τίς ἁμαρτίες μας, μὴ ραθυμήσουμε καὶ γίνουμε ἀναίσθητοι. Μὴ παραδοθοῦμε στὴ μέθη καὶ τὴν κραιπάλη, μὴ μᾶς ἀπορροφήσουν οἱ βιοτικές μέριμνες.

Ἄλλ' ἄς ἀφήσουμε ἀπὸ τώρα τὰ ἔργα τοῦ σκότους. Ἄς μὴν ἐορτάσουμε μέ τὴν παλαιὰ ζύμη τῆς κακίας καὶ τῆς πονηρίας, ὅπως οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ θεοκτόνοι Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ μέ τὴν καθαρότητα τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ τοῦ τίμιου καὶ ἄδολου καὶ ἀνυπόκριτου βίου (Α' Κορινθ. ε', 7-8).

Ἔτσι, μέ φωτεινές τίς αἰσθήσεις, θά ὀσφρανθοῦμε βαθειά μέσα μας τὴν εὐωδία τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας. Καὶ ἡ μεθυστικὴ πνευματικὴ ὄσμη τῶν μύρων τοῦ Κυρίου μας ὑπερβαίνει ὅλα τὰ ἀρώματα, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρεται στό Ἄσμα Ἀσμάτων (Ἄσμα α', 3).

Διαφορετικά, ἂν δηλαδή δέν ἀνακαινισθοῦμε, δέν θά γευθοῦμε αὐτὴν τὴν ὁμορφιά, γιατί, ὅπως προειδοποιεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, δέν τοποθετεῖται τό πολύτιμο μῦρο σέ δοχεῖο σαπρὸ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος προκάτοχός μου καὶ πρώην Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος καὶ ἡ ταπεινότης μου, σᾶς ἀσπαζόμαστε μέ τὸν ἀναστάσιμο ἀσπασμό τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης καὶ ὀλοψύχως σᾶς εὐχόμαστε νά ζήσετε διὰ παντός μαζί μέ τὸν Ἀναστάντα Κύριό μας, γευόμενοι τίς χάρες καὶ τίς χάρες Του. Εὐχεσθε καὶ σεῖς, ὧ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μέ πατρικὲς ἀναστάσιμες εὐχές καὶ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ὁ χαλκίδος χρυσόστομος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῇ, ἀργά καὶ καθαρά, τὴ νύκτα τῆς Ἀναστάσεως.